

chemical analysis of water samples collected in the lower parts of water-courses in the southernmost part of Norway in the months May—December 1973 to 1975.

Water from rivers and streams show

marked differences in acidity patterns according to the various natural conditions of the respective run-off areas. The differences apply both to the general pH level and to the variation of pH with time.

LITTERATUR

1. Bertilsson, G. 1974. Sulphur balance of agricultural soils in relation to crop requirement. Dep. Soil Science. Agr. Coll., Uppsala. Stensilert.
2. Henriksen, A. 1972. Regresjonsanalyse av pH- og hårdhetsobservasjoner i Sørlandselver. Vann 7, 69—76.
3. Hetager, S. E. og Linge Lystad, S. 1974. Fordamping fra fri vannflate. Den norske komité for IHD. rapp. nr. 5.
4. Malmér, N. 1973. Om effektene på vatten, mark och vegetation av ökad svaveltilførsel från atmosfären. Statens naturvårdsverk 1973.
5. Sivertsen, A. og Snekvik, E. Kjemiske forhold ved vannet i elver i Rogaland, Agderfylkene og Telemark m.m. Samlerapport 6, 7, og 8, 1973, 1974, 1975. Stensilert.
6. Snekvik, E. og Sivertsen, A. 1975. Diagrammer for pH og total hårdhet. Elveserier fra det sydligste Norge med referanselever i andre landsdeler, for perioden 1926 til og med 1974. Stensilert.
7. Sunde, E. De sure Sørlandselver. Fiskesport 1936, 50—51.
8. Ødelien, M. og Vidme, T. 1945. Lysimeterforsøk på As 1938—43. Meld. Norg. Landbr.høgsk. 25, 273—362.
9. Ødelien, M. 1971. Årstidsvariasjoner i vannets surhetsgrad i de øvre deler av Sira—Kvina vassdragene. Medd. Det norske myrselskap 69, 157—168.
10. Ødelien, M., Haddeland, I., Njølstad, A. og Selmer-Olsen, A. R. 1973. Eksempler på svoveloksydasjon og reduksjon av svovel forbindelser i jord og vann. Ny Jord 60, 3—12.
11. Ødelien, M., Selmer-Olsen, A. R. og Haddeland, I. 1975. Investigation of some red-ox processes in peat and their influence on run-off water. Acta Agric. Scand. 25, 161—166.
12. Ødelien, M. og Selmer-Olsen, A. R. 1975. Red/oks prosesser i jord og varierende utvasking som årsaker til pH-variasjoner i elvevann. Medd. Det norske myrselskap 73, 3—8.
13. Ødelien, M., Selmer-Olsen, A. R. og Haddeland, I. 1976. Noen årsaker til pH-variasjoner i avrenningsvann fra udyrket sur jord. Om jordbunnsforholdene av G. Semb. Medd. Det norske myrselskap 74, 1—21.
14. Impact of acid precipitation on forest and freshwater ecosystem in Norway. SNSF-project. Research report 6. 1976.

Statens forskingsstasjoner i landbruk.

Institusjonen Statens forskingsstasjoner i landbruk har nå etter hvert tatt form som en landsomfattende organisasjon for å lede den lokale forsøksvirksomheten i vårt land. Driften av Det norske jord- og myrselskaps to forsøksgårder, henholdsvis Mæresmyra i Steinkjer og Smøla, er også overtatt av Statens forskingsstasjoner i landbruk.

Det reiser seg store interesser til denne organisasjonen. Det vises til et intervju som Landbrukets opplysnings-tjeneste har hatt med formannen i styret for Statens forskingsstasjoner.

Samarbeidet mellom distriktsforskningsstasjonene i landbruket, praktikerne og rettleiingstjenesten må styrkes. Forskerne må få vite hvor praktikerne føler at «skoene trykker» og praktikerne på sin side har krav på å få kjennskap til forskingsresultatene så raskt som mulig, sier formannen i styret for Statens forskingsstasjoner i landbruk, gardbruker Per A. Hveem.

Statens forskingsstasjoner i landbruk, som ble opprettet 1. januar i fjor, omfatter 7 tidligere forsøksgårder i jordbruk, 3 tidligere forsøksgårder i hagebruk, 3 tidligere sauealsgårder og 3

andre forsøksgarder. I tillegg arbeider en kommunal/fylkeskommunal forsøksgard i nær tilknytning til institusjonen. Stasjonene har til sammen 45 forskere og ca. 135 andre helårsansatte.

Et institusjonsstyre som er oppnevnt av Landbruksdepartementet, har ansvaret for blant annet utbyggingen av forskingsstasjonene, årlige budsjetter og fordelingen av bevilgninger over statsbudsjettet. Men styret skal også fremme forslag om forskingsprosjekter og sørge for planlegging og gjennomføring av prosjektene.

En av forskingsstasjonenes viktigste oppgaver er å løse faglige problemer for jord- og hagebruket i det området stasjonene dekker. Det er derfor viktig at det er god kontakt mellom hver enkelt stasjon og jordbrukerne i distriktet. Likeledes er det viktig at de resultatene forskerne kommer fram til raskt blir gjort kjent for praktikerne. Stasjonene må derfor også ha god kontakt med rettleiingstjenesten, sier Hveem.

Stasjonene har allerede et godt samarbeid med praktikerne og rettleierne, men som et forum for en mer organisert kontakt er det nå etablert lokale råd med tilknytning til hver enkelt forskingsstasjon, i alt ni råd for hele landet. Noen av rådene vil få tilknytning til flere stasjoner eller avdelinger.

Stasjonene vil selvsagt fortsatt ha omfattende direkte kontakt og samarbeid med forsøksringene.

I mandatet for de lokale rådene heter det at de på grunnlag av næringens interesser skal «drøfte og fremme forslag om forskingsoppgaver og andre spørsmål med tilknytning til den faglige forskingsvirksomhet i distriktet og formidling av resultater fra forskingen». Etter forslag fra landbruksselskapene og forskingsstasjonene har styret for Statens forskingsstasjoner i landbruk oppnevnt medlemmer til de lokale rådene. I hvert råd er det representanter for stasjonen(e), rettleiingstjenesten og jordbrukerne i det distriktet stasjonen dekker, sier Hveem til slutt.

Fra vår side vil vi tilføye de beste ønsker for den nye institusjonens fremtid. Det er store oppgaver som ligger foran, som vi håper vil bli løst til beste for vårt landbruk.

Fremtiden vil stille økende krav til forskingen på alle felt og ikke minst innen plantekulturen i et land som vårt, med vekslende klima og høyder over havet. Plantedyrkingen møter de størtse variasjoner når det gjelder temperaturforhold, nedbør og andre klimafaktorer.

Lykke til.

Ole Lie.